

[Thoft]

ikke ligestilles med de gensidige forsikrings-selskaber, f.eks. Tryg Forsikring? Hvorfor vælger man Top Danmark-modellen og ikke Tryg-modellen? Der er overhovedet ikke argumenteret for det, og vi kunne lige så godt og med samme ret vælge en anden model.

Jeg vil også dvæle lidt ved ministerens provenumæssige beregninger, for det er noget skidt. Jeg har før kritiseret skatteministeren, når han forsøger at snyde folketingset med tilslørende bemærkninger til lovforslag, og nu vil jeg altså gentage kritikken over for indenrigsministeren.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at der vil være et beskedent provenu på et sted mellem 1 mill. kr. og 2 mill. kr. formentlig. Nej, det holder ikke; forslaget vil med stor sikkerhed få negativt provenu, det vil altså sige, det koster det offentlige penge. For det første slipper statsanstalten for at skulle betale små 2 mill. kr. i kommunal indkomstskat af sine ejendomme. Jeg regner i 1986-tal, men bemærker, at indenrigsministeren regner i 1983-tal. Hvorfor vi altid skal bruge syttenhundredeoghvidkåltal, har jeg ingen forståelse for. Ændringerne i ejendomsskatteloven betyder ganske vist, at statsanstalten vil komme til at betale lidt større ejendomsskatter, og det drejer sig om ca. 400.000 kr. Facit er altså 1,6 mill. kr. i tabt provenu.

Men ikke nok med det, for hertil skal lægges selskabsskatten, og dér argumenterer ministeren for, at selskabsskatten bliver positiv, men med de henlæggelsesregler, som gælder for livforsikringselskaber, skal ledelsen af disse selskaber enten være idiot eller også være ude af stand til at regne, for at man kommer til at betale skat.

Hertil kommer så, at overgangsreglerne ligner dem, som kom til at gælde for sparekasserne, da de i 1970 blev skattepligtige, det vil sige, at man vælger kursværdien for værdipapirerne pr. 1. april 1986, hvilket svarer til et aktuelt renteniveau på 11 pct. Men udgifterne, som fratrækkes, er baseret på et langt højere renteniveau, nemlig et sted mellem 16 pct. og 18 pct. Med udgifterne, der skal siges lidt i gåseøjne, mener jeg henlæggelserne, som man får fradrag for. Og det er sådan, at disse henlæggelser mageligt dette århundrede ud vil overstige indtægterne.

Tværtimod er det sådan, at statsanstalten vil få en skatteindtægt, for i og med at sel-

skabet bliver skattepligtigt, vil det nu få ret til skattegodtgørelse. Hvor meget er der tale om? Er der tale om 2 mill. kr. i skattegodtgørelse? Er der tale om 5 mill. kr.? Er der tale om 10 mill. kr.? Vi ved det ikke, for statsanstalten offentliggør ikke sine regnskaber.

Men i hvert fald kan jeg med meget stor sikkerhed fastslå – og det er i direkte modstrid med ministerens bemærkninger til lovforslaget – at det offentlige provenu, hvis det lovforslag vedtages, bliver negativt, formentlig i størrelsesordenen 3–5 mill. kr. Det er nu mit slag på tasken. Og disse forhold vil vi selvfølgelig bore i.

Konklusionen er, at SF nærmest er imod dette forslag, men det har ministeren nok forstået. Vi betragter det som noget forfærdelig klytværk, som det hedder på godt århusiansk. Det er dårligt, det er uigennemtænkt, det er ulogisk, og for øvrigt mener vi, at de skattemæssige henlæggelser, som jo er et af problemerne, er skandaløse. Det spørgsmål har vi jo rejst før, men det ved indenrigsministeren måske ikke. Vi har tit sagt, at vi synes, de skattemæssige henlæggelser, som gælder for livforsikringselskaberne, er uantagelige, for de forhindrer, at selskaberne kommer til at betale skat.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Det væsentligste, jeg kunne få ud af hr. Thofts indlæg, var modstanden mod privatisering og ønsket om, at det er staten, der skal stå for alt og for alle. Dette er en lille ændring, hvorefter statsanstalten altså bliver ligestillet med andre private livsforsikringselskaber. De beregninger, som her er kommet frem, kunne man også vende om ved at spørge, om statsanstalten så ikke har betalt for meget tidligere, hvis vi går ud fra, at de beregninger, vi har hørt, er rigtige. De skattemæssige forhold, som hr. Thoft også var inde på, for livsforsikringselskaber og deres muligheder for henlæggelser, vedrører jo ikke denne sag.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg vil godt svare hr. Skrumsager Skau kort: jeg har forstået, at denne regering har en interesse i at holde bare en lille smule på